

ОДЛУКА ИЗ ИЗВРШЕЊА
ОСНОВНИ СУД У ВАЉЕВУ

27.04.2010 год.

судске писарнице,

Кривошеја

18.02.10

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВАЉЕВУ

1.П.бр.237/10

Дана 16.02.2010. године

Ваљево

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судије Драгана Тадић Петровић, као председника већа, и судија поротника Рафаиловић Косане и Зорице Живковић, као чланова већа у правној ствари тужиља [REDACTED] и [REDACTED] сви из Ваљева, коју заступа адв. [REDACTED] из Ваљева, против туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, из Ваљева, кога заступа [REDACTED] радник туженика, ради поништаја решења, донео је дана 16.02.2010 год. у присуству тужиља и пуном тужиља адв. [REDACTED], а у одсуству уредно позваног туженика следећу,

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Ваљева, па се ПОНИШТАВА решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плате туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, број [REDACTED] од 31.03.2008 год. те се утврђује да је тужиљи коефицијенат за обрачун и исплату плате од 28,24 који ће се примењивати од 1.12.2007 год. што је тужени дужан признати и трпети а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, под последицом извршења.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Ваљева, па се ПОНИШТАВА решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плате туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, број [REDACTED] од 31.03.2008 год. те се утврђује да је тужиљи коефицијенат за обрачун и исплату плате од 28,24 који ће се примењивати од 1.12.2007 год. што је тужени дужан признати и трпети а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, под последицом извршења.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Ваљева, па се ПОНИШТАВА решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плате туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, број [REDACTED] од 31.03.2008 год. те се утврђује да је тужиљи коефицијенат за обрачун и исплату плате од 22,55 који ће се примењивати од 1.12.2007 год. што је тужени дужан

признати и трпети а све у року од 8. дана од дана пријема преписа пресуде, под последицом извршења.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Ваљева, па се ПОНИШТАВА решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плате туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, број [REDACTED] од 31.03.2008 год. те се утврђује да је тужиљи коефицијент за обрачун и исплату плате од 22,55 који ће се примењивати од 1.12.2007 год. што је тужени дужан признати и трпети а све у року од 8. дана од дана пријема преписа пресуде, под последицом извршења.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Ваљева, па се ПОНИШТАВА решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плате туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, број [REDACTED] од 31.03.2008 год. те се утврђује да је тужиљи коефицијент за обрачун и исплату плате од 22,55 који ће се примењивати од 1.12.2007 год. што је тужени дужан признати и трпети а све у року од 8. дана од дана пријема преписа пресуде, под последицом извршења.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Ваљева, па се ПОНИШТАВА решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плате туженика Здравствени центар „Ваљево“, из Ваљева, број [REDACTED] од 31.03.2008 год. те се утврђује да је тужиљи коефицијент за обрачун и исплату плате од 22,55 који ће се примењивати од 1.12.2007 год. што је тужени дужан признати и трпети а све у року од 8. дана од дана пријема преписа пресуде, под последицом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ туженик да тужиљама накнади трошкове спора у износу од 102.000,00 дина. у року од 8. дана од дана пријема исте под последицом извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Тужиље су у тужби и током спора навеле да су у сталном радном односу код туженика, те да је туженик на дан 31.03.2008 год. донео решење о утврђивању коефицијената за обрачун и исплату плата тужиљама, супротно уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запосленима у јавним службама, којим је уредбом предвиђено за наведене специјалистичке послове у лабораторијама са непосредним контактима са агресивним материјалима предвиђен коефицијент 28,24 а тужиљама Љубици и Наташи коефицијент 22,73 који припада групи послова специјалиста здравствених сарадника.

Тужени је поступио супротно чл.104. Закона о раду где сви запослени на наведеном радном месту морају имати исту зараду те се запосленима гарантује једнака зарада за исти рад или за рад истре вредности коју одговарају код

послодавца, па како је туженик поступио супротно овој законској одредби, то су предложили да суд усвоји тужбени захтев како је наведено у изреци ове пресуде, трошкове спора су тражили.

Тужени је у одговору на тужбу оспорио тужбени захтев у целини наводећи да су решења законита јер су донета у складу са Законом о здравственој заштити који третира статус здравствених радника посебно у односу на статут здрав. сарадника и на различит начин дефинише њихова права, обавезе и одговорности. Здравствених радницима у смислу бве одредбе сматрају се лица која имају завршен медицински, стоматолошки или фармацеутски факултет као и лица са завршеном другом школом здравствене струке док се здрав. сарадницима сматрају лица са завршеним факултетом, вишом или средњом школом друге струке. Заједно и за здрав. раднике и за сараднике са високом стручном спремом је једино разлика у томе што здравствени сарадници не подлежу процесу издавања, обнављања и одузимања одобрења за самостални рад за разлику од здравствених радника те обзиром на истакнуте разлике различито су дефинисани и коефицијенти на основу којих се врши обрачун и исплата зарада запосленима а према уредби о коефицијентима за обрачун исплату плата запослених у јавним службама. Предложили су да суд одбије тужбени захтев као неоснован, трошкове спора нису тражили.

Након одржане главне расправе и оцене свих доказа које је суд ценио у смислу чл.8.ЗПП произлази да је тужбени захтев тужиља основан и то из следећих разлога:

Међу странкама није спорно да се тужиље налазе у сталном радном односу код туженика а није спорно ни то да је тужба у овом спору благовремена јер су оспорена решења донета 31.марта 2008 године а тужба је поднета 4.06.2008 године што значи да је поднета у року од 90 дана како је то прописано Законом о раду.

У току поступка као неспорну чињеницу суд је утврдио да тужиља [REDACTED] и [REDACTED] су специјалисти мед. биохемије и да обављају послове специјалисте биохемије у клиничко биохемијској лабораторији туженика, тужиља [REDACTED] је дипл.биохемичар, док су тужиље [REDACTED] и [REDACTED] дипл.хемичари а све три обављају послове медицинског биохемичара при чему је [REDACTED] запослена у лабораторији Дома здравља у Ваљеву.

Сходно правилнику о систематизацији радних места код туженика предвиђен је VII/I степен стручне спреме природно математички факултет хемијско односно биохемијског смера или фармацеутски факултет и подложен стручни испит, а тужиљама је оспореним решењима одређен коефицијент исплате плата 18,70. Неспоро је и то да ниједна тужиља није завршила медицински а ни фармацеутски факултет, већ да су завршиле природно математички факултет хемијског односно биохемијског смера.

Што се тиче тужилаца [REDACTED] и [REDACTED] оне су завршиле исто природно математички факултете био хемијског смера с тим што су ове две тужиле специјалисти биохемије и обављају посао специјалисте биохемије у клиничкој биохемијској лабораторији Здрав. центра Ваљево.

Из решења бр. [REDACTED] од 31.03.2008 год. суд је утврдио да је тужилица [REDACTED] која је распоређена на послове начелника клиничко биохемијске лабораторије туженика утврђен укупан коефицијент 24,52, тужилица [REDACTED] коефицијент укупан 19,06, тужилица [REDACTED] 19,88, тужилица [REDACTED] 19,06, тужилица [REDACTED] 19,06, и тужилица [REDACTED] 23,09 с тим што се тужени у образложењу ових решења па и током спора позивана уредбу о изменама и допунама уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама /Сл.гласник РС 106 од 16.11.2007 / с тим што је у овој уреди за медицинског биохемичара прописан напред наведен степен стручне спреме природно математичког факултета, хемијског, односно биохемијског смера или фармацеутски факултет, а неспорно је да ниједна од тужилаца нема ни медицински ни фармацеутски факултет, али приликом обављања њихових послова нема никакве разлике у односу на запослене које раде у лабораторији а који имају завршен фармацеутски или медицински факултет што значи да фактички обављају исти рад под истим условима, с тим што тужиле имају нижи коефицијент за исплату зараде јер спадају у здравствене сараднике. Разлика по овој уредби између здравствених радника и здравствених сарадника са високом стручном спремом је у томе што здравствени сарадник, у конкретном случају тужиле, не подлежу процесу издавања, обнављања или одузимања лиценци као здравствени радници, али у фактичком обављању послова нема никакве разлике, па самим тим не може бити никакве разлике ни у исплатама плата.

Увидом у Правилник о систематизацији радних места кдо туженика суд је утврдио да што се тиче систематизације она не прави разлику у погледу обављања послова медицинског биохемичара у зависности да ли имају статус здравственог радника или сарадника, а случај је то и са специјалистима мед.биохемије што су тужиле [REDACTED] и [REDACTED], па из овога пролази да тужиле обављају у потпуности исте послове као и здрав. радници са завршен медицинским или фармацеутским факултетом а које раде у биохемијским лабораторијама, па по налажењу суда они морају имати исти коефицијент и исту зараду као здрав. радници који обављају ове исте послове.

Наиме, одредбом чл. 104. ст.2. Закона о раду прописано је да се запосленима гарантује једнака зарада за исти рад или рад исте вредности који остварују код послодавца а ставом 4. је прописано да свака одлука послодавца или споразум са запосленим који нису у складу са ставом 2. чл.104. ништави су. Под радом исте вредности подразумева се рад за који се захтева исти степен стручне спреме, иста радна способност, одговорност и физички и интелектуални рад као у конкретном случају па обзиром да тужиле обављају рад исте вредности као и запослени који се сматрају здравственим радницима и имају исти степен стручне спреме, то у складу са овим законским прописом гарантује им се иста зарада, па а ходно томе

суд је усвојио тужбени захтев и поништио решење о утврђивању коефицијената тужиљама и утврдио је да тужиље [REDACTED] и [REDACTED] као специјалисти медицинске биохемије имају коефицијент 28,24, а остале тужиље коефицијент 22,55, сходно правилнику о систематизацији код туженика и наведеној уредби.

Са свега изнетог одлучено је као у изреци ове пресуде.

Применом чл.149.ст.1.и чл.150 ЗПП-а суд је обавезао туженика да тужиљама накнади трошкове спора и то за писање и састав тужбе 18.000,00 дин. и за сваку одржану расправу по 21.000,00 дин. и то за четири расправе, све по ат. узимајући у обзир број заступаних лица, па укупни трошкови износе 102.000,00 дин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,

Правна поука:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду, а преко овог суда у року од 8. дана од дана пријема пресуде.

Драгана Тадић Петровић